देशितो राजा ब्राह्मणान् वशवर्तिनः प्रास्थापयत्·

c. सम् 1) docere, edocere. N. 14.26. 2) mandare, jubere, *c. acc. pers.* N. 16.2. In. 5.31. 3) dare. Bhatt. 6.141.: भ्रात्रे राज्यं सन्दिश्य·

2. दिश् *f.* (r. दिश्) plaga, regio coeli. H. 1.18.

दिष्ट *n.* (r. दिश् s. त) fatum. Mah. 1.3584.

दिष्टि *f.* (r. दिश् s. ति) voluptas, felicitas.

दिष्ट्या (*instrum.* praec.) *exclamatio gaudii,* macte! proh felicitatem! N. 13.72.25.11. Sa. 6.23.

दिह् 2. *P. A.* oblinere, polluere. N. 24.46.: मलदिग्धाङ्गीम्; Ragh. 16.15.: असृग्दिग्ध· Ungere. Bh. 17. 54.: अदिहंश् चन्दनैः शुभ्रैः· (Lat. *pol-lingo*, mutato *d* in *l*, *li-no*, *li-tum*, abjectâ gutturali; fortasse *tingo* mutatâ mediâ in tenuem, sicut e.c. sanscrit. दृह् et तृह् idem valent; germ. vet. *zehôm* tingo nititur formâ caus. देहयामि; ita lith. *daz'au* intingo, coloro. (*)

c. प्र *eq. simpl.* Bh. 2.5.: रुधिरप्रदिग्ध·

c. सम्, सन्दिग्ध 1) pollutus. Ur. 37.6. 2) oppressus, suffocatus, *de voce.* N. 12.100.: बाष्पसन्दिग्धया गिरा; 22.24.: बाष्पसन्दिग्धया वाचा; Mah. 1.6565.: सन्दिग्धाक्षरया गिरा· 3) dubius, incertus (cf. सन्देह). Hit. 116.1.: सन्धिम् इच्छेत् समेना ऽपि सन्दिग्धो विजयो युधि· — सन्देहयामि (ut mihi videtur, *Denom.* vocis सन्देह dubium) dubium, incertum reddere, confundere. Mah. 1.5183.: तन् मे सन्देहयद् दिशः· — *Atm.* dubitare. R. Schl. II. 65.15.

दी 4. *A.* perire, evanescere. दीन (gr. 607.) consternatus, perturbatus, miser, moestus, tristis. Su. 3.6. N. 12.100. (*Cf.* 2. दा, दो, डु·)

दीक्ष् 1. *A.* 1) sacrificare. 2) consecrare, initiare, caerimonias sacrificii praevias facere. Bhatt. 20.14.: दीक्षस्व तुरगाध्वरे; Ragh. 4.5.: सांराज्यदीक्षित; R. Schl. I. 42.24.: राजानन् दीक्षितम्; Man. 2.128. 4.130.210. *C. dat. rei ad quam alqs consecratur,* Ragh. 8.74.: सवनाय दीक्षितः· — *Caus.* Mah. 2.12417.: तन् दीक्षयाञ्चक्रिरे विप्रा राजसूयाय·

दीक्षा *f.* (r. दीक्ष् s. आ) sacrificium; consecratio, sacrificii caerimonia initialis. Ragh. 3.33.65. Su. 1.7.

दीक्षापय् (*Denom.* a praec.) consecrare. Mah. 2.1224.: दीक्षापय गोविन्द त्वम् आत्मानम्·

दीधिति *f.* (r. दीधी correpto ई, s. ति) luminis radius. Ragh. 3.22.8.30.

दीधी 2. *A.* (forma reduplicata) splendere, lucere, *in dial. Véd.* (v. Westerg.). Rig-V.: उषसो दीध्यानाः· — Etiam दीदी· Ros. Rig-V. Spec. p. 18.8.: क्षप उस्रश्च दीदिहि (pro दिदीहि) «noctu luceque flagra». (V. praec. et दिव्, दीप्·)

दीन v. दी·

दीनक (a praec. s. क vel अक) miserabilis.

दीनकम् *Adv.* (a praec. signo *accus.*) miserabiliter. A. 10. 64.

दीनमनस् (*Bah.* e दीन et मनस् *n.* mens) tristem, afflictam mentem habens. H. 1.49.

दीनमानस (*Bah.* e दीन et मानस *n.* mens) *i. q. praec.* H. 1.49.

दीप् 4. *A.* fulgere, splendere, flagrare. Hit. 8.9.10.: यथो ऽदयगिरौ द्रव्यं सन्निकर्षेण दीप्यते। तथा सत्सन्निधानेन हीनवर्णो ऽपि दीप्यते; Ragh. 5.47.: पुनश् चिदीपे मदडुर्दिनश्रीः (नागस्य); Man. 2.232.: दीप्यमानः स्ववपुषा· — दीप्त flagrans. Bh. 11.17.: दीप्तानलार्कद्युति; N. 11.36.; Dr. 2.10. — *Caus.* 1) collustrare. Gita-Gov. 7.1.: वृन्दावनान्तरम् अदीपयद् इन्दुः· 2) accendere. Mah. 1.5828.: जतुगृहद्वारन् दीपयामास पाण्डवः· — *Intens.* N. 3.12.: देदीप्यमानाम् वपुषा; Dr. 2.1.: देदीप्यमाना ऽग्निशिखे ऽव नक्तम्· (Cf. तप्, दिव्, दीधी; lith. *z'ibbu* splendeo; gr. λάμπω (α = ए i.e. $a + i$, abjecto i, mutato d in l; lat. *limpidus.*)

c. आ *Caus.* incendere, inflammare. Mah. 1.5822.: आयुधागारम् आदीप्य; R. Schl. I. 65.8.: त्रैलोक्यम् आदीपितम् इवा ऽभवत्; — आदीप्त pro आदीपित· Mah.

(*) Cf. Pott I. p. 282. Ag. Benary *Römische Lautlehre* p. 200.